Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1433/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Αυγούστου 2003

σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τα επιχειρησιακά ταμεία, τα επιχειρησιακά προγράμματα και ταμεία και τη χρηματοδοτική ενίσχυση

(ΕΕ L 203 της 12.8.2003, σ. 25)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1582/2003 της Επιτροπής της 10ης Σεπτεμβρίου 2003	L 227	3	11.9.2003
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1813/2004 της Επιτροπής της 19ης Οκτωβρίου 2004	L 319	5	20.10.2004
►**M3**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2190/2004 της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2004	L 373	21	21.12.2004

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1433/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Αυγούστου 2003

σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τα επιχειρησιακά ταμεία, τα επιχειρησιακά προγράμματα και ταμεία και τη χρηματοδοτική ενίσχυση

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 47/2003 της Επιτροπής ([2]), και ιδίως το άρθρο 48,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με βάση την εμπειρία που αποκτήθηκε κατά τα τελευταία χρόνια, απαιτείται η τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 609/2001 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τα επιχειρησιακά προγράμματα και ταμεία και την κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 411/97 ([3]). Για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού ενδείκνυται η κατάργηση και αντικατάσταση του κανονισμού αυτού.

(2) Το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 προβλέπει την παροχή χρηματοδοτικής ενίσχυσης στις οργανώσεις παραγωγών που προβαίνουν στη σύσταση επιχειρησιακού ταμείου σύμφωνα με ορισμένους κανόνες και εντός ορισμένων ορίων. Το άρθρο 16 αυτού του κανονισμού θεσπίζει ορισμένους κανόνες για την εφαρμογή των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Ενδείκνυται η θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων.

(3) Προκειμένου να προαχθεί η συγκέντρωση της προσφοράς και να διευκολυνθεί η εφαρμογή ορισμένων μέτρων στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων, οι οργανώσεις παραγωγών πρέπει να είναι σε θέση να αναθέτουν την εφαρμογή, εξ ολοκλήρου ή μερικά, των ενεργειών που περιλαμβάνονται στα επιχειρησιακά τους προγράμματα σε αναγνωρισμένη ένωση οργανώσεων παραγωγών. Ωστόσο, πρέπει να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις προκειμένου να αποφευχθούν καταχρήσεις ή διπλή ενίσχυση.

(4) Προκειμένου να διευκολυνθεί η χρήση του καθεστώτος, η παραγωγή των οργανώσεων παραγωγών που έχει διατεθεί στο εμπόριο θα πρέπει να ορίζεται σαφώς, συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού της επιλεξιμότητας του προϊόντος και του σταδίου εμπορίας στο οποίο πρέπει να υπολογίζεται η αξία της παραγωγής. Προκειμένου να εξασφαλισθεί ίση μεταχείριση όλων των προϊόντων που προορίζονται για μεταποίηση, επιλέξιμη στο πλαίσιο καθεστώτος ενίσχυσης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά ([4]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 453/2002 της Επιτροπής ([5]), και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2202/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, περί καθεστώτος ενίσχυσης των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών ([6]), όπως

([1]) ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 7 της 11.1.2003, σ. 64.
([3]) ΕΕ L 90 της 30.3.2001, σ. 4.
([4]) ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 29.
([5]) ΕΕ L 72 της 14.3.2002, σ. 9.
([6]) ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 49.

▼B

τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1933/2001 της Επιτροπής ([1]), η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96 πρέπει να προστίθεται στην κατάλληλη αξία της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο. Για λόγους συνοχής, τα όρια της ενίσχυσης θα πρέπει να υπολογίζονται βάσει της αξίας της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο εντός δωδεκάμηνης περιόδου. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ελαστικότητα του συστήματος αυτού για τους συναλλασσομένους, τα κράτη μέλη πρέπει να ορίσουν συγκεκριμένες εναλλακτικές λύσεις για τον υπολογισμό της εν λόγω δωδεκάμηνης περιόδου. Θα μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται πρόσθετες μέθοδοι υπολογισμού της παραγωγής που δύναται να διατεθεί σε εμπορία στην περίπτωση ετησίων διακυμάνσεων ή ανεπαρκών στοιχείων. Προκειμένου να αποφευχθεί η κατάχρηση του καθεστώτος, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στις οργανώσεις παραγωγών να τροποποιούν τις περιόδους αναφοράς κατά τη διάρκεια του προγράμματος.

(5) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ορθή χρήση της ενίσχυσης, ενδείκνυται η θέσπιση κανόνων για τη διαχείριση των επιχειρησιακών ταμείων και των χρηματοδοτικών συνδρομών των μελών προς τα εν λόγω ταμεία. Ειδικότερα, θα πρέπει να καθορισθεί ότι οι συνδρομές των μελών της οργάνωσης παραγωγών βασίζονται στην παραγωγή που έχει διατεθεί στο εμπόριο και που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της ενίσχυσης. Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να επιτρέπουν στις οργανώσεις των παραγωγών να χρησιμοποιήσουν τα δικά τους κονδύλια και να καθορίσουν διαφορετικά επίπεδα συνδρομών, υπό τον όρο ότι συμμετέχουν και επωφελούνται από το επιχειρησιακό ταμείο όλοι οι παραγωγοί.

(6) Για λόγους χρηστής διαχείρισης, θα πρέπει να καθορισθούν διαδικασίες για την υποβολή και την έγκριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων, συμπεριλαμβανομένων των προθεσμιών, κατά τρόπο ώστε να καταστεί δυνατή η κατάλληλη αξιολόγηση των πληροφοριών από τις αρμόδιες αρχές, και προκειμένου να συμπεριληφθούν ή να εξαιρεθούν τα μέτρα και οι ενέργειες από τα προγράμματα. Δεδομένου ότι η διαχείριση των προγραμμάτων πραγματοποιείται σε ετήσια βάση, θα πρέπει να ορισθεί ότι τα προγράμματα που δεν έχουν εγκριθεί πριν από μια συγκεκριμένη ημερομηνία θα πρέπει να μετατίθενται κατά ένα έτος.

(7) Ενδείκνυται να προβλεφθεί ετήσια διαδικασία για την τροποποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων για το επόμενο έτος, κατά τρόπο ώστε να μπορούν να προσαρμοσθούν, λαμβανομένων υπόψη των νέων συνθηκών που δεν θα έχουν προβλεφθεί κατά την αρχική τους υποβολή. Επιπλέον, θα πρέπει να είναι δυνατή η τροποποίηση των μέτρων και των ποσών του επιχειρησιακού ταμείου κατά το έτος εκτέλεσης ενός προγράμματος. Όλες αυτές οι τροποποιήσεις θα πρέπει να υπόκεινται σε ορισμένα όρια και σε ορισμένους όρους, οι οποίοι θα πρέπει να καθορισθούν από τα κράτη μέλη, καθώς και σε υποχρεωτική κοινοποίηση των τροποποιήσεων στις αρμόδιες αρχές, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι τα εγκεκριμένα προγράμματα διατηρούν τους γενικούς τους στόχους.

(8) Για λόγους δημοσιονομικής και νομικής ασφάλειας, πρέπει να καταρτισθούν κατάλογοι των ενεργειών και των δαπανών οι οποίες ενδέχεται ή όχι να καλύπτονται από τα επιχειρησιακά προγράμματα. Οι κατάλογοι αυτοί πρέπει να είναι λεπτομερείς. Για λόγους διαφάνειας και διευκόλυνσης της εφαρμογής των κοινοτικών κανόνων, τα κριτήρια επιλεξιμότητας ορισμένων μέτρων πρέπει, κατά περίπτωση, να ακολουθούν τις κατευθυντήριες γραμμές που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία ([2]), όπως τροπο-

([1]) ΕΕ L 262 της 2.10.2001, σ. 6.
([2]) ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

▼B

ποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1105/2003 [1]. Ορισμένες ενέργειες και δαπάνες θα πρέπει να επιτρέπονται προσωρινά ή εντός ορισμένων ορίων.

(9) Στην περίπτωση επενδύσεων μεμονωμένων εκμεταλλεύσεων, και προκειμένου να προληφθεί ο αδικαιολόγητος πλουτισμός ιδιωτών που διέκοψαν τους δεσμούς τους με τις οργανώσεις κατά τη χρήσιμη περίοδο της επένδυσης, θα πρέπει να θεσπισθούν διατάξεις που θα επιτρέπουν στην οργάνωση να ανακτήσει την απομένουσα αξία της επένδυσης, ανεξάρτητα του κατά πόσον η επένδυση αυτή αποτελεί ιδιοκτησία του μέλους ή της οργάνωσης.

(10) Με σκοπό τη χρηστή διαχείριση της ενίσχυσης, η οργάνωση παραγωγών θα πρέπει να αναλαμβάνει γραπτώς τη δέσμευση, για λογαριασμό της και για λογαριασμό των μελών της, να μη λαμβάνει διπλή ενίσχυση μέσω κοινοτικής ή εθνικής χρηματοδότησης όσον αφορά τα μέτρα που μπορεί να τύχουν κοινοτικής ενίσχυσης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

(11) Οι αποφάσεις των αρμοδίων αρχών σχετικά με τα επιχειρησιακά προγράμματα και το ποσό της εγκριθείσας ενίσχυσης θα πρέπει να κοινοποιούνται στις οργανώσεις παραγωγών το αργότερο έως τις 15 Δεκεμβρίου του έτους που προηγείται της εφαρμογής του προγράμματος, προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

(12) Προκειμένου να αποφευχθούν δυσχέρειες χρηματορροής, θα πρέπει να προβλεφθεί για τις οργανώσεις παραγωγών σύστημα προκαταβολών που θα συνοδεύεται από τις κατάλληλες εγγυήσεις. Θα πρέπει να ορισθεί ότι, προκειμένου να αποφευχθεί η συστηματική ανάκτηση των προκαταβολών, οι πληρωμές αυτές δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν το ελάχιστο επίπεδο της ενίσχυσης. Όσον αφορά τις παρεχόμενες εγγυήσεις, θα είναι δυνατή η προοδευτική αποδέσμευσή τους κατά τη διάρκεια της υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος μέχρι ποσοστού 80 % της προκαταβολής που έχει καταβληθεί, ενώ το υπόλοιπο θα διατηρείται έως την εξόφληση της ενίσχυσης. Θα πρέπει να προβλεφθεί εναλλακτικό σύστημα για την απόδοση, κατά περιόδους καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, των δαπανών που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί.

(13) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ορθή εφαρμογή του καθεστώτος, θα πρέπει να καθορισθούν τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στις αιτήσεις για τη χορήγηση της ενίσχυσης. Προκειμένου να αντιμετωπισθούν απρόοπτες καταστάσεις κατά την εφαρμογή των επιχειρησιακών προγραμμάτων, οι αιτήσεις για προκαταβολή ή για την εξόφληση του υπολοίπου πρέπει να μεταφέρονται στο επόμενο έτος για ενέργειες οι οποίες, για λόγους ανεξάρτητους της θέλησης της οργάνωσης παραγωγών, δεν μπόρεσαν να υλοποιηθούν εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών. Όλες οι αιτήσεις θα πρέπει να υπόκεινται σε διοικητικούς ελέγχους επαλήθευσης. Για λόγους χρηστής οικονομικής διαχείρισης θα πρέπει να ορισθούν κυρώσεις για την καθυστερημένη υποβολή αιτήσεων χορήγησης ενίσχυσης.

(14) Τα ανώτατα όρια της ενίσχυσης θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες τις αιτήσεις με βάση αυτά που καθορίζονται στο άρθρο 15 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

(15) Οι δραστηριότητες των οργανώσεων παραγωγών και η αποτελεσματικότητά τους θα πρέπει να παρακολουθούνται. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω περιοδικών εκθέσεων και αξιολόγησης.

(16) Θα πρέπει να καθορισθούν αυστηρές διαδικασίες ελέγχου, παράλληλα με αποτρεπτικές κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης, δεδομένου του υψηλού βαθμού ευθυνών και πρωτοβουλιών που ανατίθενται στις οργανώσεις παραγωγών. Οι κυρώσεις αυτές θα πρέπει να σταθμίζονται ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης. Προκειμένου να εξασφαλισθεί ίση μεταχείριση, θα

[1] ΕΕ L 158 της 27.6.2003, σ. 3.

▼B

πρέπει να καθορισθούν όροι για την αντιμετώπιση των μη επιλέξιμων ενεργειών οι οποίες έχουν κατά λάθος συμπεριληφθεί από τις οργανώσεις παραγωγών σε επιχειρησιακά προγράμματα και έχουν εγκριθεί από το κράτος μέλος, ενώ τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωμένα να αρνούνται την καταβολή των ενισχύσεων ή να ανακτούν ποσά που έχουν καταβληθεί, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου.

(17) Οι αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τον έλεγχο της επιλεξιμότητας των μέτρων που προτείνονται στο πλαίσιο επιχειρησιακών προγραμμάτων και της εκτέλεσής τους θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να θεσπίζουν συμπληρωματικά νομοθετικά μέτρα για την εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής του εν λόγω καθεστώτος.

(18) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλα τα επιχειρησιακά προγράμματα που θα υλοποιηθούν από το 2004. Τα προγράμματα που έχουν ήδη εγκριθεί και των οποίων η υλοποίηση συνεχίζεται κατά τη διάρκεια του 2004 θα πρέπει να τροποποιηθούν, εκτός αν το προχωρημένο στάδιο υλοποίησής τους καθιστά την τροποποίηση άνευ αντικειμένου.

(19) Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ορθή εφαρμογή του καθεστώτος, τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν όλα τα στοιχεία που αφορούν συμπληρωματικά και επιπρόσθετα μέτρα που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή θα πρέπει να έχει πρόσβαση στα στοιχεία που αφορούν τις δραστηριότητες των οργανώσεων παραγωγών και τη χρήση των επιχειρησιακών ταμείων για στατιστικούς και δημοσιονομικούς λόγους και για λόγους ελέγχου.

(20) Η επιτροπή διαχειρίσεως οπωροκηπευτικών δεν διετύπωσε γνώμη εντός της προθεσμίας που ετέθη από τον πρόεδρό της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους κανόνες που ισχύουν για κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση, η οποία στο εξής θα καλείται «ενίσχυση» προς επιχειρησιακά ταμεία και επιχειρησιακά προγράμματα σύμφωνα με όσα προβλέπονται στα άρθρα 15 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

2. Οι οργανώσεις παραγωγών τυγχάνουν ενίσχυσης σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στα άρθρα 15 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 καθώς και με αυτούς που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού «οργανώσεις παραγωγών» νοούνται αυτοί που αναγνωρίζονται με βάση το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι αναγνωρισμένες «ενώσεις οργανώσεων παραγωγών» που ενεργούν για λογαριασμό των μελών τους κατά την πλήρη ή μερική διαχείριση των επιχειρησιακών ταμείων και προγραμμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, εξομοιούνται με οργανώσεις παραγωγών.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΑΞΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΠΟΥ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

Άρθρο 3

Βάση υπολογισμού

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο βασίζεται στην παραγωγή των μελών των οργανώσεων παραγωγών με βάση τις παραγράφους 2 έως 6.

2. Η παραγωγή περιλαμβάνει το ποσό της ενίσχυσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96, που έχει εισπραχθεί από την οργάνωση παραγωγών κατά τη διάρκεια της ιδίας περιόδου αναφοράς με αυτήν που αναφέρεται στο άρθρο 4.

3. Η παραγωγή περιλαμβάνει και την παραγωγή των μελών που αποχώρησαν ή εισήλθαν στην οργάνωση παραγωγών. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους προκειμένου να αποφευχθεί η διπλή καταμέτρηση.

4. Η παραγωγή περιλαμβάνει την αξία των προϊόντων που αποσύρονται από την αγορά για δωρεάν διανομή υπό την έννοια του άρθρου 30 παράγραφος 1 στοιχείο α) και β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, υπολογιζόμενη ως η μέση τιμή του εν λόγω προϊόντος που έχει διατεθεί στο εμπόριο από την οργάνωση παραγωγών.

5. Η παραγωγή διατίθεται στο εμπόριο σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο του άρθρου 11 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Ωστόσο δεν ισχύουν οι όροι, που καθορίζονται στην πρώτη περίπτωση αυτού του σημείου και, για περιπτώσεις περιθωριακών ποσοτήτων προϊόντος το οποίο διατίθεται στο εμπόριο νωπό ή στη βιομηχανία μεταποίησης από τους ίδιους τους παραγωγούς, στη δεύτερη περίπτωση του ίδιου σημείου.

6. Η παραγωγή τιμολογείται στο στάδιο της «εξόδου από την οργάνωση παραγωγών»:

α) ενδεχομένως, ως «συσκευασμένο ή προετοιμασμένο αλλά μη μεταποιημένο προϊόν»·

β) εκτός ΦΠΑ·

γ) εκτός κόστους εσωτερικής μεταφοράς στην περίπτωση που η απόσταση μεταξύ των κέντρων συλλογής ή συσκευασίας της οργάνωσης παραγωγών και του σημείου διανομής της οργάνωσης παραγωγών είναι σημαντική.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις μειώσεις που ισχύουν για την τιμολογημένη αξία των προϊόντων για προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο τιμολογίου στα διάφορα στάδια μεταποίησης ή παράδοσης ή μεταφοράς.

Άρθρο 4

Περίοδος αναφοράς

1. Τα ετήσια ανώτατα όρια της ενίσχυσης που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, υπολογίζονται κάθε έτος με βάση την αξία της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο κατά τη διάρκεια δωδεκάμηνης περιόδου αναφοράς, η οποία καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Η περίοδος αναφοράς είναι δυνατόν να είναι:

α) δωδεκάμηνη περίοδος, η οποία αρχίζει μετά την 1η Ιανουαρίου δύο έτη πριν από το έτος κατά το οποίο υλοποιείται το επιχειρησιακό πρόγραμμα και λήγει πριν από την 1η Ιουλίου του ίδιου έτους, ή

β) η μέση τιμή τριών διαδοχικών δωδεκάμηνων περιόδων, που αρχίζουν μετά την 1η Ιανουαρίου τέσσερα έτη πριν από το έτος

▼B

κατά το οποίο υλοποιείται το επιχειρησιακό πρόγραμμα και λήγουν πριν από την 1η Ιουλίου του ίδιου έτους.

3. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να καθορίσουν διαφορετικές περιόδους αναφοράς για διαφορετικές οργανώσεις παραγωγών, προκειμένου να ληφθούν υπόψη ποικίλες περίοδοι παραγωγής, εμπορίας και λογιστικού υπολογισμού για διαφορετικά προϊόντα ή ομάδες προϊόντων.

Η περίοδος αναφοράς δεν διαφοροποιείται κατά τη διάρκεια του επιχειρησιακού προγράμματος, εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

4. Σε περίπτωση που προκύπτει μείωση της αξίας ενός προϊόντος, για λόγους που είναι επαρκώς αιτιολογημένοι με βάση τις απαιτήσεις των κρατών μελών και που δεν εμπίπτουν στην ευθύνη και τον έλεγχο της οργάνωσης παραγωγών, η αξία της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο και που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το 65 % της αξίας του σχετικού προϊόντος κατά την προηγούμενη περίοδο αναφοράς.

Οι λόγοι που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο αιτιολογούνται πλήρως.

5. Στην περίπτωση που πρόσφατα αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών διαθέτουν ανεπαρκή χρονολογικά στοιχεία σχετικά με την παραγωγή που έχει διατεθεί στο εμπόριο για την εφαρμογή της παραγράφου 2, η αξία της εν λόγω παραγωγής θεωρείται ότι είναι η αξία της εμπορεύσιμης παραγωγής που παρέχεται από την οργάνωση παραγωγών για το σκοπό της αναγνώρισης.

6. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συγκεντρώσουν πληροφορίες σχετικά με την αξία της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο, από οργανώσεις παραγωγών που δεν έχουν υποβάλει επιχειρησιακά προγράμματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Άρθρο 5

Διαχείριση

1. Τα επιχειρησιακά ταμεία που έχουν συσταθεί από τις οργανώσεις παραγωγών σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τις οικονομικές συναλλαγές που συνδέονται με:

α) την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος·

β) τη διαχείριση του επιχειρησιακού ταμείου·

γ) την κοινοτική χρηματοδότηση αποσύρσεων από την αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν πως η διαχείριση των επιχειρησιακών ταμείων πραγματοποιείται κατά τρόπο ώστε οι δαπάνες και το εισόδημά τους να είναι δυνατόν να προσδιορισθούν, να ελεγχθούν και να πιστοποιηθούν σε ετήσια βάση από εξωτερικούς ελεγκτές.

3. Οι δαπάνες που σχετίζονται με το επιχειρησιακό ταμείο είναι δυνατόν να πραγματοποιούνται από θυγατρική της οργάνωσης παραγωγών κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1432/2003 ([1]).

([1]) Βλέπε σελίδα 18 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

▼B

Άρθρο 6

Χρηματοδότηση των επιχειρησιακών ταμείων

1. Το ύψος της οικονομικής εισφοράς των μελών στο επιχειρησιακό ταμείο που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 καθορίζονται με βάση τον όγκο ή/και την αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο.

2. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να επιτρέπουν στις οργανώσεις παραγωγών:

α) να χρησιμοποιούν όλα ή μέρος των ιδίων κεφαλαίων, που προέρχονται από τις πωλήσεις οπωροκηπευτικών των μελών τους που σχετίζονται με τις κατηγορίες αναγνώρισης, με εξαίρεση αυτά που προέρχονται από άλλες κρατικές ενισχύσεις·

β) να καθορίζουν διαφορετικές ατομικές εισφορές των παραγωγών που είναι μέλη.

Σε περίπτωση εφαρμογής του στοιχείου α), εφαρμόζονται οι παρακάτω όροι:

α) όλοι οι παραγωγοί συμβάλλουν στο επιχειρησιακό ταμείο·

β) όλοι οι παραγωγοί έχουν τη δυνατότητα να επωφεληθούν από το επιχειρησιακό ταμείο·

γ) όλοι οι παραγωγοί έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν δημοκρατικά στις αποφάσεις σχετικά με τη χρήση των κεφαλαίων της οργάνωσης παραγωγών και των οικονομικών εισφορών στα επιχειρησιακά ταμεία.

Άρθρο 7

Κοινοποίηση προβλεπόμενου ποσού

Οι οργανώσεις παραγωγών κοινοποιούν τα προβλεπόμενα ποσά των επιχειρησιακών ταμείων για το επόμενο έτος στα κράτη μέλη το αργότερο έως τις 15 Σεπτεμβρίου, μαζί με τα επιχειρησιακά προγράμματα ή τις αιτήσεις για τροποποιήσεις που πρέπει να εγκριθούν.

Ο υπολογισμός του προβλεπόμενου ποσού των επιχειρησιακών ταμείων γίνεται με βάση τα επιχειρησιακά προγράμματα, την εκτιμώμενη δαπάνη για αποσύρσεις και την αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Άρθρο 8

Περιεχόμενο των επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Τα επιχειρησιακά προγράμματα περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) περιγραφή της αρχικής κατάστασης όσον αφορά κυρίως την παραγωγή, την εμπορία και τους εξοπλισμούς·

β) τους στόχους του επιχειρησιακού προγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη τις προοπτικές της παραγωγής και της διάθεσής της στην αγορά·

γ) λεπτομερή περιγραφή των μέτρων, περιλαμβανομένων των συγκεκριμένων ενεργειών που πρέπει να αναληφθούν και των μέσων που απαιτούνται για την υλοποίηση του προγράμματος·

δ) τη διάρκεια του προγράμματος·

ε) τους χρηματοοικονομικούς παράγοντες, και ιδίως:

i) τον τρόπο υπολογισμού και το ύψος των χρηματοδοτικών εισφορών,

ii) τη διαδικασία χρηματοδότησης του επιχειρησιακού ταμείου,

▼B

iii) τις πληροφορίες που απαιτούνται για να δικαιολογηθεί το διαφοροποιημένο ύψος των εισφορών,

iv) τον προϋπολογισμό και το χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των ενεργειών για κάθε έτος εφαρμογής του προγράμματος.

2. Τα επιχειρησιακά προγράμματα είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν σημεία που δεν προβλέπονται στην παράγραφο 1, ιδίως τα σημεία που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I.

3. Τα επιχειρησιακά προγράμματα δεν περιλαμβάνουν τις ενέργειες ή δαπάνες που αναφέρονται στον πίνακα του παρατήματος II ή οποιεσδήποτε άλλες που περιλαμβάνονται σε μέτρα που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη με βάση το άρθρο 25.

Άρθρο 9

Υποβαλλόμενα έγγραφα

Τα επιχειρησιακά προγράμματα συνοδεύονται από τα ακόλουθα:

α) στοιχεία που αποδεικνύουν τη δημιουργία του επιχειρησιακού ταμείου·

β) γραπτή δήλωση της οργάνωσης παραγωγών περί συμμόρφωσης με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και τον παρόντα κανονισμό·

γ) γραπτή δήλωση της οργάνωσης παραγωγών και των μελών της ότι δεν έχουν λάβει, άμεσα ή έμμεσα, διπλή κοινοτική ή εθνική χρηματοδότηση σχετικά με μέτρα ή/και ενέργειες που δικαιούνται ενίσχυσης με βάση τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 10

Μερικά επιχειρησιακά προγράμματα

1. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να επιτρέψουν σε αναγνωρισμένες ενώσεις οργανώσεων παραγωγών να υποβάλουν μερικό επιχειρησιακό πρόγραμμά τους, που αποτελείται από ενέργειες που έχουν προσδιορισθεί μεν από τις οργανώσεις παραγωγών που είναι μέλη στα επιχειρησιακά τους προγράμματα αλλά δεν έχουν υλοποιηθεί.

2. Για τα μερικά επιχειρησιακά προγράμματα ισχύουν οι ίδιοι κανόνες όπως και για τα άλλα επιχειρησιακά προγράμματα και εξετάζονται από κοινού με τα επιχειρησιακά προγράμματα των οργανώσεων παραγωγών που είναι μέλη.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:

α) οι ενέργειες αυτές χρηματοδοτούνται πλήρως από εισφορές των οργανώσεων παραγωγών που είναι μέλη, οι οποίες καταβάλλονται από το επιχειρησιακό ταμείο των εν λόγω οργανώσεων·

β) οι ενέργειες αυτές και η αντίστοιχη χρηματοδοτική συμμετοχή που συνεπάγονται, αναφέρονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα κάθε συμμετέχουσας οργάνωσης παραγωγών·

γ) αποκλείεται κάθε κίνδυνος διπλής ενίσχυσης.

Άρθρο 11

Προθεσμία υποβολής

Τα επιχειρησιακά προγράμματα υποβάλλονται για έγκριση από την οργάνωση παραγωγών στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η οργάνωση παραγωγών, το αργότερο έως τις 15 Σεπτεμβρίου του έτους που προηγείται εκείνου της υλοποίησης.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να μεταθέσουν την ημερομηνία αυτή αργότερα.

▼M3

Οι ομάδες παραγωγών που ζητούν να αναγνωριστούν ως οργάνωση παραγωγών, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού

▼M3

(ΕΚ) αριθ. 2200/96, μπορούν να υποβάλλουν συγχρόνως για έγκριση και τα επιχειρησιακά προγράμματα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο. Η έγκριση των προγραμμάτων αυτών εξαρτάται από την αναγνώριση των ομάδων το αργότερο έως την καταληκτική ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2.

▼B

Άρθρο 12

Επαλήθευση

Η αρμόδια εθνική αρχή επαληθεύει με όλα τα κατάλληλα μέσα, συμπεριλαμβανομένων και επιτόπιων ελέγχων:

α) την ακρίβεια των πληροφοριών που έχουν υποβληθεί με βάση το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και ε)·

β) τη συμμόρφωση των στόχων του προγράμματος με το άρθρο 15 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96·

γ) την επιλεξιμότητα των προτεινόμενων ενεργειών και δαπανών, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 8 παράγραφοι 2 και 3·

δ) την οικονομική συνέπεια και την τεχνική ποιότητα των προγραμμάτων, την εγκυρότητα των εκτιμήσεων και του σχεδίου ενίσχυσης καθώς και του προγραμματισμού της υλοποίησής του.

Άρθρο 13

Απόφαση

1. Η αρμόδια εθνική αρχή, αναλόγως της περιπτώσεως:

α) εγκρίνει τα ποσά των ταμείων και τα προγράμματα που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των άρθρων 15 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 καθώς και σε εκείνες του παρόντος κεφαλαίου·

β) εγκρίνει τα προγράμματα υπό τον όρο να γίνουν αποδεκτές από την οργάνωση παραγωγών ορισμένες τροποποιήσεις, ή

γ) απορρίπτει το πρόγραμμα.

2. Η αρμόδια εθνική αρχή αποφασίζει, όσον αφορά τα προγράμματα και τα ταμεία, το αργότερο έως τις 15 Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο γίνεται η υποβολή.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τις οργανώσεις παραγωγών για τις αποφάσεις αυτές το αργότερο έως τις 15 Δεκεμβρίου.

▼M3

Ωστόσο, για λόγους δεόντως αιτιολογημένους, τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν σχετικά με τα επιχειρησιακά προγράμματα και ταμεία το αργότερο στις 20 Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί την υποβολή της αίτησης. Η απόφαση έγκρισης μπορεί να προβλέπει ότι οι δαπάνες είναι επιλέξιμες από την 1η Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί την υποβολή της αίτησης.

▼B

Άρθρο 14

Τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων για τα επόμενα έτη

1. Οι οργανώσεις παραγωγών είναι δυνατόν να ζητήσουν τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων που προβλέπεται να ισχύσουν από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους, το αργότερο έως τις 15 Σεπτεμβρίου.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να μεταθέσουν την ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων.

2. Οι αιτήσεις τροποποίησης συνοδεύονται από δικαιολογητικά τα οποία αναφέρουν το λόγο, τη φύση και τις επιπτώσεις των αλλαγών.

3. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει για τις αιτήσεις τροποποίησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων το αργότερο έως τις 15 Δεκεμβρίου,

▼B

αφού εξετάσει τα έγγραφα που υποβάλλονται και με βάση το άρθρο 12. Κάθε αίτηση για την οποία δεν έχει ληφθεί απόφαση, εντός της προαναφερθείσας προθεσμίας, θεωρείται απορριπτέα.

▼M3

Ωστόσο, για λόγους δεόντως αιτιολογημένους, τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν σχετικά με τις αιτήσεις τροποποίησης επιχειρησιακού προγράμματος το αργότερο στις 20 Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί την υποβολή της αίτησης. Η απόφαση έγκρισης μπορεί να προβλέπει ότι οι δαπάνες είναι επιλέξιμες από την 1η Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί την υποβολή της αίτησης.

▼B

Άρθρο 15

Τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων κατά τη διάρκεια του έτους

1. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να εγκρίνουν τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων κατά τη διάρκεια του έτους με βάση όρους που καθορίζουν τα ίδια.

2. Κατά τη διάρκεια του έτους, οι αρμόδιες εθνικές αρχές είναι δυνατόν να επιτρέψουν στις οργανώσεις παραγωγών:

α) να υλοποιούν τα επιχειρησιακά τους προγράμματα μόνον εν μέρει·

β) να αλλάξουν το περιεχόμενο του επιχειρησιακού προγράμματος, συμπεριλαμβανομένης και παράτασης της διάρκειάς του έως συνολικά πέντε έτη·

γ) να τροποποιούν το ποσό του επιχειρησιακού ταμείου έως το πολύ 20 % του ποσού που είχε εγκριθεί αρχικά, υπό τον όρο ότι διατηρούνται οι γενικοί στόχοι του επιχειρησιακού προγράμματος.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους υπό τους οποίους είναι δυνατόν να τροποποιηθούν τα επιχειρησιακά προγράμματα κατά τη διάρκεια του έτους χωρίς προγενέστερη έγκριση από την αρμόδια εθνική αρχή.

Ωστόσο, κάθε αύξηση του ποσού του επιχειρησιακού ταμείου που έχει εγκριθεί για την ενίσχυση αποσύρσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, πρέπει οπωσδήποτε να υπόκειται σε προηγούμενη έγκριση της αρμόδιας αρχής.

Οι τροποποιήσεις αυτές είναι επιλέξιμες για ενίσχυση μόνον εφόσον κοινοποιούνται χωρίς καθυστέρηση από την οργάνωση παραγωγών στην αρμόδια αρχή.

Άρθρο 16

Μορφή των επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Τα επιχειρησιακά προγράμματα υλοποιούνται σε ετήσιες περιόδους από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου.

2. Τα επιχειρησιακά προγράμματα που έχουν εγκριθεί το αργότερο πριν από τις 15 Δεκεμβρίου, υλοποιούνται από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους.

Η υλοποίηση των προγραμμάτων που εγκρίνονται μετά τις 15 Δεκεμβρίου, μετατίθεται κατά ένα χρόνο.

▼M3

Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 13 παράγραφος 2 ή του άρθρου 14 παράγραφος 3 και κατά παρέκκλιση από το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο, η εφαρμογή ενός επιχειρησιακού προγράμματος που έχει εγκριθεί σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές αρχίζει το αργότερο στις 31 Ιανουαρίου που ακολουθεί την έγκρισή του.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Άρθρο 17

Εγκεκριμένο ποσό ενίσχυσης

Μετά την έγκριση των προγραμμάτων, τα κράτη μέλη καθορίζουν το εγκεκριμένο ύψος της ενίσχυσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τις οργανώσεις παραγωγών για το εγκεκριμένο ύψος της ενίσχυσης το αργότερο έως τις 15 Δεκεμβρίου.

▼M3

Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 13 παράγραφος 2 ή του άρθρου 14 παράγραφος 3 και κατά παρέκκλιση από το δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη κοινοποιούν το εγκριθέν ποσό της ενίσχυσης έως τις 20 Ιανουαρίου το αργότερο.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν την Επιτροπή, το αργότερο στις 31 Ιανουαρίου, το συνολικό ποσό της ενίσχυσης που εγκρίθηκε για το σύνολο των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

▼B

Άρθρο 18

Αιτήσεις

1. Οι οργανώσεις παραγωγών υποβάλλουν στην αρμόδια αρχή αίτηση για παροχή ενίσχυσης ή για εξόφληση υπολοίπου για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα για το οποίο ζητείται ενίσχυση, το αργότερο έως τις 31 Ιανουαρίου του επόμενου έτους από αυτό για το οποίο ζητείται η ενίσχυση.

2. Οι αιτήσεις συνοδεύονται από δικαιολογητικά τα οποία πιστοποιούν:

α) την αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο·

β) τις οικονομικές εισφορές που επιβάλλονται στα μέλη και καταβάλλονται στο επιχειρησιακό ταμείο·

γ) τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος·

δ) το ποσοστό του επιχειρησιακού ταμείου που δαπανήθηκε για ενισχύσεις απόσυρσης από την αγορά·

ε) το ύψος των αποζημιώσεων ή/και των συμπληρωμάτων που καταβλήθηκαν στα μέλη·

στ) τη συμμόρφωση με τα όρια που καθορίζονται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 15 παράγραφος 3 και στο άρθρο 23 παράγραφοι 3, 4, και 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

3. Οι αιτήσεις είναι δυνατόν να καλύπτουν τις δαπάνες που έχουν προγραμματισθεί αλλά δεν έχουν πραγματοποιηθεί, εφόσον επαληθευθούν τα ακόλουθα:

α) οι σχετικές ενέργειες δεν ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθούν το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου του έτους υλοποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος για λόγους πέρα από τον έλεγχο της σχετικής οργάνωσης παραγωγών·

β) οι ενέργειες αυτές είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν το αργότερο έως τις 30 Απριλίου του επόμενου έτους·

γ) ισοδύναμη εισφορά της οργάνωσης παραγωγών παραμένει στο επιχειρησιακό ταμείο.

Η ενίσχυση καταβάλλεται και η εγγύηση που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 3 αποδεσμεύεται, μόνον αφού προσκομισθούν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι οι προγραμματισμένες δαπάνες οι οποίες αναφέρονται στο προηγούμενο στοιχείο β) έχουν πράγματι

▼B

γίνει, έως και τις 30 Απριλίου του επόμενου έτους, για το οποίο έχουν προγραμματισθεί οι σχετικές δαπάνες, και βάσει αποδεδειγμένων δικαιωμάτων για ενίσχυση.

4. Στην περίπτωση που οι αιτήσεις υποβληθούν μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η ενίσχυση μειώνεται κατά 1 % για κάθε ημέρα καθυστέρησης.

Σε εξαιρετικές και δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις, η αρμόδια αρχή είναι δυνατόν να δεχθεί αιτήσεις μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εφόσον πραγματοποιηθούν οι έλεγχοι που αναφέρονται στο άρθρο 23 και εφόσον έχει εφαρμοσθεί το χρονικό όριο για την πληρωμή που αναφέρεται στο άρθρο 19.

Άρθρο 19

Καταβολή της ενίσχυσης

Τα κράτη μέλη καταβάλλουν την ενίσχυση που έχει ζητηθεί το αργότερο έως τις 30 Ιουνίου του έτους που έπεται του έτους υλοποίησης του προγράμματος.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να μεταθέσουν την ημερομηνία αυτή έως τις 15 Οκτωβρίου.

Άρθρο 20

Προκαταβολές

1. Οι οργανώσεις παραγωγών είναι δυνατόν να υποβάλλουν αίτηση για προκαταβολή του τμήματος της ενίσχυσης που αντιστοιχεί στην προβλεπόμενη δαπάνη η οποία προκύπτει από το επιχειρησιακό πρόγραμμα κατά την τρίμηνη περίοδο που αρχίζει το μήνα κατά τον οποίο υπεβλήθη η αίτηση.

2. Οι αιτήσεις προκαταβολών υποβάλλονται στη διάρκεια του Ιανουαρίου, Απριλίου, Ιουλίου και Οκτωβρίου.

Το συνολικό ποσό των προκαταβολών για ένα συγκεκριμένο οικονομικό έτος δεν είναι δυνατόν να υπερβεί το 90 % του ποσού που έχει εγκριθεί αρχικά για την ενίσχυση του επιχειρησιακού προγράμματος.

3. Οι προκαταβολές καταβάλλονται υπό τον όρο σύστασης εγγύησης ίσης με το 110 % του ποσού με βάση τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85 της Επιτροπής ([1]).

Τα κράτη μέλη καθορίζουν όρους προκειμένου να εξασφαλίσουν πως έχουν καταβληθεί οι οικονομικές εισφορές στο επιχειρησιακό ταμείο με βάση το άρθρο 5 παράγραφος 2 και το άρθρο 6 και ότι οι προηγούμενες προκαταβολές έχουν πράγματι δαπανηθεί.

4. Οι αιτήσεις αποδέσμευσης των εγγυήσεων είναι δυνατόν να υποβληθούν στη διάρκεια του έτους, συνοδευόμενες από τα σχετικά δικαιολογητικά.

Οι εγγυήσεις αποδεσμεύονται έως το 80 % του ποσού των προκαταβολών.

5. Η βασική απαίτηση, κατά την έννοια του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2220/85 καλύπτει την εκτέλεση των ενεργειών που περιέχονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα, τηρουμένων των δεσμεύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 9 στοιχεία β) και γ) του παρόντος κανονισμού.

Σε περίπτωση μη εκπλήρωσης της κύριας απαίτησης ή σε περίπτωση σοβαρών παρατυπιών όσον αφορά τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 στοιχεία α) και γ), η εγγύηση καταπίπτει, με την επιφύλαξη επιβολής άλλων κυρώσεων οι οποίες αποφασίζονται, σύμφωνα με το άρθρο 24.

Σε περίπτωση μη τήρησης άλλων απαιτήσεων, η εγγύηση καταπίπτει εν μέρει αναλόγως της σοβαρότητας της διαπιστωθείσας παρατυπίας.

([1]) ΕΕ L 205 της 3.8.1985, σ. 5.

▼B

Άρθρο 21

Μερικές πληρωμές

1. Οι οργανώσεις παραγωγών είναι δυνατόν να υποβάλλουν αίτηση για την καταβολή τμήματος της ενίσχυσης που αντιστοιχεί στις δαπάνες που προκύπτουν από το επιχειρησιακό πρόγραμμα και έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια των προηγούμενων τριών μηνών.

Αιτήσεις υποβάλλονται τον Απρίλιο, Ιούλιο και Οκτώβριο. Συνοδεύονται από τα κατάλληλα δικαιολογητικά έγγραφα.

Το σύνολο των πληρωμών βάσει των αιτήσεων για την καταβολή μέρους της ενίσχυσης δεν μπορεί να υπερβεί το 90 % του ποσού που έχει εγκριθεί για την ενίσχυση που προορίζεται για το επιχειρησιακό πρόγραμμα, ή των πραγματικών δαπανών, ανάλογα με το ποιο ποσό είναι μικρότερο.

2. Οι οργανώσεις παραγωγών είναι δυνατόν να υποβάλλουν αίτηση για την καταβολή μέρους της ενίσχυσης για απόσυρση από το εμπόριο.

Οι αιτήσεις είναι δυνατόν να υποβληθούν μαζί με τις αιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Συμμορφώνονται με τα όρια που καθορίζονται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 15 παράγραφος 3 και στο άρθρο 23 παράγραφοι 3, 4, και 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

Εκθέσεις των οργανώσεων παραγωγών

1. Μαζί με τις αιτήσεις χορήγησης ενίσχυσης, οι οργανώσεις παραγωγών υποβάλλουν ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την υλοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων και των ενεργειών απόσυρσης που είναι επιλέξιμες για ενίσχυση στα πλαίσια του επιχειρησιακού ταμείου.

Οι εκθέσεις αυτές αφορούν τα ακόλουθα:

α) επιχειρησιακά προγράμματα που υλοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους καθώς και αποσύρσεις·

β) ουσιαστικές τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων·

γ) αποκλίσεις μεταξύ της εκτιμώμενης και της ενίσχυσης για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση.

2. Για το τελευταίο έτος ισχύος του επιχειρησιακού προγράμματος η ετήσια έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αντικαθίσταται από τελική έκθεση.

Οι τελικές εκθέσεις περιλαμβάνουν αξιολόγηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων που έχει ενδεχομένως συνταχθεί με τη βοήθεια ειδικευμένου γραφείου παροχής συμβουλών. Καταδεικνύουν σε ποια έκταση επιτεύχθηκαν οι επιδιωκόμενοι στόχοι των προγραμμάτων. Επεξηγούν τις αλλαγές που έγιναν στις ενέργειες ή/και στις μεθόδους, που εξετάζονται ή θα εξετασθούν κατά τη σύνταξη μεταγενέστερων επιχειρησιακών προγραμμάτων ή όταν τα υφιστάμενα επιχειρησιακά προγράμματα πρόκειται να τροποποιηθούν.

Άρθρο 23

Έλεγχοι

1. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους των οργανώσεων παραγωγών, με μικρή ή καθόλου προειδοποίηση έτσι ώστε να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τους όρους χορήγησης της ενίσχυσης.

Οι εν λόγω έλεγχοι αφορούν κυρίως τα ακόλουθα:

α) υλοποίηση των μέτρων που περιλαμβάνονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα, με ιδιαίτερη προσοχή στα μέτρα που αφορούν επενδύσεις·

▼B

β) πραγματικό κόστος και δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν σε σύγκριση με την ενίσχυση που έχει δηλωθεί.

2. Οι έλεγχοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αφορούν σημαντικό δείγμα αιτήσεων ετησίως. Το δείγμα αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 20 % των οργανώσεων παραγωγών και το 30 % του συνόλου της ενίσχυσης.

Στην περίπτωση κατά την οποία διαπιστωθούν κατά τους ελέγχους σημαντικές παρατυπίες όσον αφορά μια περιφέρεια, μέρος περιφέρειας ή συγκεκριμένη οργάνωση παραγωγών, η αρμόδια αρχή διενεργεί συμπληρωματικούς ελέγχους εντός του τρέχοντος έτους και αυξάνει το ποσοστό των αντίστοιχων αιτήσεων που πρέπει να ελεγχθούν το επόμενο έτος.

3. Η αρμόδια αρχή ορίζει τις οργανώσεις παραγωγών οι οποίες πρόκειται να ελεγχθούν, με βάση ανάλυση επικινδυνότητας καθώς και τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα των ενισχύσεων.

Για την ανάλυση επικινδυνότητας λαμβάνονται υπόψη:

α) το ποσό της ενίσχυσης·

β) η εξέλιξη των ετήσιων προγραμμάτων σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος·

γ) οι διαπιστώσεις οι οποίες έγιναν κατά τους ελέγχους στη διάρκεια των προηγούμενων ετών·

δ) άλλες παράμετροι, οι οποίες θα καθορισθούν από τα κράτη μέλη, και ειδικότερα η εφαρμογή από τις οργανώσεις παραγωγών κριτηρίων ποιότητας που έχουν αναγνωρισθεί επίσημα από τα κράτη μέλη ή από ανεξάρτητους φορείς πιστοποίησης.

4. Ένας τουλάχιστον έλεγχος πρέπει να πραγματοποιείται σε κάθε οργάνωση παραγωγών πριν από την καταβολή της ενίσχυσης ή του υπολοίπου της κατά το τελικό έτος του επιχειρησιακού της προγράμματος.

Άρθρο 24

Ανάκτηση και κυρώσεις

1. Η αχρεωστήτως καταβληθείσα ενίσχυση ή ο υπολογισμός ενίσχυσης με βάση την παράγραφο 3 ανακτάται ή κατακρατείται και επιβάλλονται κυρώσεις στον αντίστοιχο δικαιούχο/αιτούντα, στην περίπτωση που:

α) η πραγματική αξία της παραγωγής που διατέθηκε στο εμπόριο ήταν μικρότερη από το ποσό που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό της ενίσχυσης·

β) το επιχειρησιακό ταμείο διατηρήθηκε κατά τρόπο μη σύμφωνο με τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 ή χρησιμοποιήθηκε για άλλους σκοπούς από εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 του ίδιου κανονισμού, ή

γ) το επιχειρησιακό πρόγραμμα υλοποιήθηκε κατά τρόπο μη σύμφωνο με τους όρους της έγκρισής του από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 14 και 15 του παρόντος κανονισμού.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου ([1]), στην περίπτωση που για ένα μέτρο διαπιστώνεται στη συνέχεια πως δεν είναι επιλέξιμο και το οποίο υλοποιήθηκε σύμφωνα με επιχειρησιακό πρόγραμμα το οποίο εγκρίθηκε από το κράτος μέλος, το τελευταίο είναι δυνατόν να καταβάλει την αντίστοιχη οφειλόμενη ενίσχυση, ή να μην προχωρήσει στην ανάκτηση της ήδη καταβληθείσας ενίσχυσης, εάν έχει ενεργήσει παρομοίως για

([1]) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.

▼B

αντίστοιχες περιπτώσεις που χρηματοδοτούνται από τον εθνικό προϋπολογισμό και εφόσον η οργάνωση παραγωγών δεν έχει επιδείξει αμέλεια.

3. Στην περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 1, απαιτείται από τον δικαιούχο/αιτούντα:

α) εφόσον η ενίσχυση έχει ήδη καταβληθεί:

i) στην περίπτωση εμφανούς σφάλματος, να αποδώσει τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά συν τους τόκους,

ii) στην περίπτωση απάτης, να αποδώσει το διπλάσιο των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών συν τους τόκους,

iii) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, να αποδώσει τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, προσαυξημένα κατά 50 %, συν τους τόκους·

β) εφόσον έχουν υποβληθεί αιτήσεις για τη χορήγηση ενίσχυσης αλλά η ενίσχυση δεν έχει καταβληθεί:

i) στην περίπτωση απάτης, να αποδώσει τα ποσά για τα οποία αχρεωστήτως έχει υποβάλει αίτηση,

ii) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις εκτός αυτής του εμφανούς σφάλματος, να καταβάλει το 50 % των ποσών για τα οποία αχρεωστήτως έχει υποβάλει αίτηση.

4. Ο τόκος που αναφέρεται στην παράγραφο 3 στοιχείο α) υπολογίζεται ως εξής:

α) βάσει της περιόδου που διανύθηκε μεταξύ της πληρωμής και της απόδοσης από τον δικαιούχο·

β) με το επιτόκιο που εφαρμόζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις κυριότερες πράξεις αναχρηματοδότησης και δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, σειρά «C», και ισχύει κατά την ημερομηνία της αχρεωστήτως καταβληθείσας πληρωμής, επαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

5. Η ανακτηθείσα ενίσχυση με βάση την παράγραφο 3 καταβάλλεται στον αρμόδιο οργανισμό πληρωμής που την αφαιρεί από τις δαπάνες που χρηματοδοτεί το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων.

6. Σε περίπτωση ψευδούς δήλωσης είτε εκ δόλου είτε εκ βαρείας αμελείας, η σχετική οργάνωση παραγωγών αποκλείεται από το ευεργέτημα της ενίσχυσης κατά το έτος που ακολουθεί εκείνο κατά το οποίο διαπιστώθηκε η ψευδής δήλωση.

Άρθρο 25

Διατάξεις των κρατών μελών

Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να θεσπίσουν συμπληρωματικούς κανόνες όσον αφορά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και τον παρόντα κανονισμό, σχετικά με ενέργειες ή δαπάνες που είναι επιλέξιμες για ενίσχυση.

Άρθρο 26

Εκθέσεις των κρατών μελών

1. Το αργότερο έως την ►M2 15η Νοεμβρίου ◄ κάθε έτους, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση με τα οικονομικά και ποιοτικά στοιχεία που αφορούν τις οργανώσεις παραγωγών, τα επιχειρησιακά ταμεία και τα επιχειρησιακά προγράμματα και τους ελέγχους, όπως προβλέπεται στο παράρτημα III.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή όλα τα μέτρα και τους όρους που καθορίζουν εντός του πλαισίου του παρόντος κανονισμού, και ιδίως:

α) τη μέθοδο, τη διαδικασία και τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο ε) σημεία i), ii) και iii)·

▼B

β) τους υπολογισμούς των επιχειρησιακών ταμείων που αναφέρονται στο άρθρο 7·

γ) λεπτομέρειες σχετικά με τις αιτήσεις για χορήγησης ενίσχυσης·

δ) τους όρους που έχουν καθορισθεί προκειμένου να επιτραπούν τροποποιήσεις στα επιχειρησιακά προγράμματα κατά τη διάρκεια του έτους όπως προβλέπεται στο άρθρο 15·

ε) τα μέτρα που έχουν ενδεχομένως ληφθεί για την εφαρμογή του άρθρου 24 παράγραφος 2·

στ) τις διατάξεις που έχουν θεσπισθεί με βάση το άρθρο 25.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 609/2001 καταργείται.

Οι παραπομπές που γίνονται στον καταργηθέντα κανονισμό θεωρούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 28

Μεταβατικές διατάξεις

Τα επιχειρησιακά προγράμματα που έχουν εγκριθεί από τα κράτη μέλη πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και που συνεχίζουν να ισχύουν κατά το 2004 συμμορφώνονται με τον παρόντα κανονισμό. Οι οργανώσεις παραγωγών υποβάλλουν αίτηση για τις αναγκαίες τροποποιήσεις το αργότερο έως τις ►**M1** 15 Οκτωβρίου 2003 ◄.

Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να προβλέψουν τη διατήρηση προγραμμάτων που έχουν εγκριθεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 29

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Προαιρετικό περιεχόμενο των επιχειρησιακών προγραμμάτων

1. Κόστος φυτών για πολυετείς καλλιέργειες (πολυετή φυτά, δένδρα, δενδρύλλια).

2. Για μέγιστη περίοδο δέκα ετών ανά ενέργεια, ειδικό κόστος για:

   α) βιολογική, ολοκληρωμένη ή πειραματική παραγωγή ([1])·

   β) βιολογικά προϊόντα φυτοπροστασίας ([2])·

   γ) περιβαλλοντικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένου του κόστους που απορρέει από την περιβαλλοντική διαχείριση των συσκευασιών ([3])·

▼M2

   δ) μέτρα βελτίωσης της ποιότητας, συμπεριλαμβανομένων των μικκυλίων και των πιστοποιημένων φυτών καθώς και των σπόρων προς σπορά των κατηγοριών «βασικοί σπόροι» και «πιστοποιημένοι σπόροι» όπως ορίζονται στην οδηγία 2002/55/ΕΚ του Συμβουλίου ([4]).

▼B

   Για κάθε κατηγορία επιλέξιμου ειδικού κόστους που αναφέρεται παραπάνω και προκειμένου να υπολογισθεί το πρόσθετο κόστος σε σύγκριση με το συμβατικό, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να καθορίσουν τυπικές κατ' αποκοπή τιμές με δεόντως αιτιολογημένο τρόπο.

3. Τα γενικά έξοδα που αφορούν ειδικότερα το επιχειρησιακό ταμείο ή πρόγραμμα ([5]) μέσω πληρωμής κατ' αποκοπή ποσού ίσου με το 2 % του εγκεκριμένου επιχειρησιακού ταμείου και μέχρις ανωτάτου ορίου 180 000 ευρώ ([6]). Το εν λόγω ποσοστό του 2 % αποτελείται κατά 1 % από κοινοτική ενίσχυση, ενώ το υπόλοιπο 1 % προέρχεται από την οργάνωση παραγωγών.

   Στην περίπτωση ένωσης οργανώσεων παραγωγών όπως αναφέρεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1432/2003 ([7]), το εν λόγω κατ' αποκοπή ποσό μπορεί να πολλαπλασιασθεί με τον αριθμό των οργανώσεων παραγωγών που συμμετέχουν στην ένωση, μέχρις ανωτάτου ορίου 1 250 000 ευρώ.

4. Τα έξοδα προσωπικού (συμπεριλαμβανομένων των επιβαρύνσεων για μισθούς και ημερομίσθια εφόσον βαρύνουν την οργάνωση παραγωγών), όταν προκύπτουν από μέτρα που αποσκοπούν:

   α) στη βελτίωση ή στη διατήρηση υψηλού επιπέδου ποιότητας ή προστασίας του περιβάλλοντος·

   β) στη βελτίωση του επιπέδου εμπορίας,

   Η υλοποίηση των μέτρων αυτών απαιτεί ουσιαστικά τη χρήση εξειδικευμένου προσωπικού. Αν, στις περιπτώσεις αυτές, η οργάνωση παραγωγών προσφεύγει στους εργαζομένους της ή στα μέλη της, ο χρόνος εργασίας πρέπει να καταγράφεται.

   Στην περίπτωση που κάποιο κράτος μέλος επιθυμεί να εξασφαλίσει εναλλακτική λύση αντί του περιορισμού της χρηματοδότησης στο πραγματικό κόστος, για όλο το επιλέξιμο κόστος προσωπικού που αναφέρεται παραπάνω, καθορίζει εκ των προτέρων και κατά δεόντως αιτιολογημένο τρόπο κατ' αποκοπή ποσά μέχρι το πολύ το 20 % του εγκεκριμένου επιχειρησιακού ταμείου. Το ποσοστό αυτό είναι δυνατόν να αυξηθεί σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

([1]) Η αρμόδια εθνική αρχή ορίζει τα κριτήρια επιλεξιμότητας της πειραματικής παραγωγής λαμβάνοντας υπόψη τον καινοτόμο χαρακτήρα της διαδικασίας ή της εννοίας, καθώς και τους σχετικούς κινδύνους.

([2]) Βιολογικά προϊόντα φυτοπροστασίας (όπως φερορμόνες και αρπακτικά), ανεξάρτητα από το εάν πρόκειται για βιολογική, ολοκληρωμένη ή συμβατική παραγωγή.

([3]) Η περιβαλλοντική διαχείριση συσκευασιών απαιτείται να αιτιολογηθεί κατάλληλα και να ανταποκρίνεται στα κριτήρια του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του και του Συμβουλίου για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασιών (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 10).

([4]) ΕΕ L 193 της 20.7.2002, σ. 33.

([5]) Συμπεριλαμβανομένου και κόστους διαχείρισης και προσωπικού, εκθέσεων και μελετών αξιολόγησης· και εξόδων τήρησης των λογαριασμών καθώς και διαχείρισης των λογαριασμών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β).

([6]) Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να περιορίσουν τη χρηματοδότηση στο πραγματικό κόστος και στην περίπτωση αυτή, πρέπει να ορίσουν τις επιλέξιμες δαπάνες.

([7]) Βλέπε σελίδα 18 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

▼B

Προκειμένου να ζητήσουν αυτά τα κατ' αποκοπή ποσά οι οργανώσεις παραγωγών υποβάλλουν αποδείξεις της υλοποίησης της ενέργειας κατά ικανοποιητικό για το κράτος μέλος τρόπο.

5. Επενδύσεις σε μεταφορικά μέσα εξοπλισμένα με ψυκτικό εξοπλισμό ή μέσα μεταφοράς υπό ελεγχόμενη ατμόσφαιρα.

6. Συμπληρωματικά έξοδα εξωτερικής μεταφοράς, σε σχέση με το κόστος συγκρίσιμης οδικής μεταφοράς, όταν επιλέγεται η σιδηροδρομική ή/και θαλάσσια μεταφορά στο πλαίσιο μέτρου προστασίας του περιβάλλοντος που καθορίζονται από το κράτος μέλος ανά χιλιόμετρο με βάση κατ' αποκοπή ποσό.

7. Έξοδα συνεδριάσεων και προγραμμάτων κατάρτισης που αφορούν την υλοποίηση των ενεργειών του επιχειρησιακού προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των ημερήσιων αποζημιώσεων των συμμετεχόντων που καλύπτουν τα έξοδα μεταφοράς και στέγης (κατά περίπτωση με βάση κατ' αποκοπή ποσό).

8. Γενική προώθηση ή/και προώθηση σημάτων ποιότητας. Οι γεωγραφικές ονομασίες επιτρέπονται μόνο εφόσον:

   α) αποτελούν προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη με βάση τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2081/91 του Συμβουλίου [1], ή

   β) οι γεωγραφικές ονομασίες αυτές είναι δευτερεύουσες σε σχέση με το κύριο μήνυμα, σε όλες τις περιπτώσεις για τις οποίες δεν ισχύουν τα προβλεπόμενα από το στοιχείο α).

   Το διαφημιστικό υλικό φέρει το έμβλημα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (μόνο στην περίπτωση οπτικών μέσων) και περιλαμβάνει την ακόλουθη αναφορά: «Διαφημιστική εκστρατεία που χρηματοδοτείται με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας».

9. Προώθηση των επώνυμων προϊόντων/εμπορικών σημάτων των οργανώσεων παραγωγών.

10. Νομικά και διοικητικά έξοδα για συγχωνεύσεις οργανώσεων παραγωγών ή την εξαγορά τους καθώς και νομικά και διοικητικά έξοδα που αφορούν τη δημιουργία διεθνικών οργανώσεων παραγωγών ή διεθνικών ενώσεων οργανώσεων παραγωγών· μελέτες σκοπιμότητας και προτάσεις που ανατίθενται από τις οργανώσεις παραγωγών σχετικά με αυτό το θέμα.

11. Μεταχειρισμένος εξοπλισμός υπό τους όρους που καθορίζονται στον κανόνα αριθ. 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000 της Επιτροπής [2].

12. Αγορά οικοπέδων χωρίς κτίσματα, η κτήση των οποίων είναι αναγκαία για την πραγματοποίηση επενδύσεων που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα, υπό τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 1.1 στοιχεία α), β) και γ) και στην παράγραφο 1.2 του κανόνα αριθ. 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000 [3].

13. Χρηματοδοτική μίσθωση εντός των ορίων της καθαρής ανταλλακτικής αξίας του αγαθού και σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 3 του κανόνα αριθ. 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000.

14. Οικονομικές επιβαρύνσεις υπό τους όρους που καθορίζονται στον κανόνα αριθ. 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000.

15. Μίσθωση όταν προτιμάται της αγοράς, εφόσον είναι οικονομικά δικαιολογημένη και πληροί τους όρους που καθορίζουν τα κράτη μέλη.

16. Αγορά ακινήτων σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στις παραγράφους 2.1, 2.2 και 2.3 του κανόνα αριθ. 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000.

17. Επενδύσεις ή ενέργειες μεμονωμένων εκμεταλλεύσεων που συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων του επιχειρησιακού προγράμματος. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη θέσπιση κατάλληλων διατάξεων προκειμένου η επένδυση ή η αξία της να ανακτάται σε περίπτωση που το μέλος αποχωρήσει από την οργάνωση.

---

[1] ΕΕ L 27 της 30.1.1997, σ. 50.

[2] ΕΕ L 242 της 27.9.2000, σ. 18.

[3] Προκειμένου να αποφευχθεί κάθε είδους κερδοσκοπίας, η αρμόδια εθνική αρχή είναι δυνατόν να καθορίσει συμπληρωματικούς όρους σε σχέση με τον κανόνα αριθ. 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000 για την αποδοχή του εν λόγω τύπου δαπανών· οι όροι αυτοί είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν ιδίως την απαγόρευση πώλησης της επένδυσης/οικοπέδου κατά τη διάρκεια μιας ελάχιστης περιόδου και τον καθορισμό μιας μέγιστης σχέσης μεταξύ της αξίας της γης και της αξίας της επένδυσης.

▼B

18. Επενδύσεις σε μετοχές εταιρειών εφόσον η επένδυση συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων του επιχειρησιακού προγράμματος.

19. Αντικαταστάσεις για επενδύσεις, υπό τον όρο ότι η απομένουσα αξία των επενδύσεων:

α) είτε προστίθεται στο επιχειρησιακό ταμείο της οργάνωσης παραγωγών, ή

β) αφαιρείται από το κόστος της αντικατάστασης.

Οι επενδύσεις, συμπεριλαμβανομένων αυτών στο πλαίσιο συμβάσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης, των οποίων η διάρκεια απόσβεσης ξεπερνά τη διάρκεια του επιχειρησιακού προγράμματος, είναι δυνατόν να μετατεθούν σε ένα μεταγενέστερο επιχειρησιακό πρόγραμμα για οικονομικούς λόγους δεόντως αιτιολογημένους, και ιδίως στις περιπτώσεις όπου η περίοδος φορολογικής απόσβεσης υπερβαίνει τα πέντε έτη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Μη επιλέξιμες ενέργειες και δαπάνες

1. Γενικά έξοδα παραγωγής και ιδίως:
   — σπόροι για σπορά, μικκυλίου και φυτά,
   — προϊόντα φυτοπροστασίας, συμπεριλαμβανομένων υλικών ολοκληρωμένης καταπολέμησης, λιπασμάτων και άλλων ενδιάμεσων προϊόντων,
   — έξοδα πρώτης συσκευασίας, αποθήκευσης, δεύτερης συσκευασίας, ακόμα και στο πλαίσιο νέων διαδικασιών, έξοδα των υλικών συσκευασίας,
   — έξοδα συλλογής ή μεταφοράς (εσωτερικής ή εξωτερικής),
   — λειτουργικά έξοδα (ιδίως ηλεκτρικού ρεύματος, καυσίμων, συντήρησης).
2. Γενικά έξοδα.
3. Συμπληρώματα εισοδημάτων ή τιμών.
4. Έξοδα ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων των ατομικών ή συλλογικών ασφαλίστρων και της σύστασης ασφαλιστικών ταμείων στα πλαίσια οργανώσεων παραγωγών.
5. Αποπληρωμή δανείων (ιδίως υπό μορφή ετήσιας δόσης) που έχουν συνομολογηθεί για μια ενέργεια η οποία πραγματοποιείται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει πριν από την έναρξη του επιχειρησιακού προγράμματος.
6. Αγορά οικοπέδων χωρίς κτίσματα.
7. Πληρωμές στους παραγωγούς που συμμετέχουν στις συνεδριάσεις και στα προγράμματα κατάρτισης για την αντιστάθμιση της απώλειας των εισοδημάτων τους.
8. Ενέργειες ή έξοδα που αφορούν ποσότητες που έχουν παραχθεί από τα μέλη της οργάνωσης παραγωγών εκτός της Κοινότητας.
9. Ενέργειες που μπορούν να επιφέρουν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στις άλλες οικονομικές δραστηριότητες της οργάνωσης παραγωγών· ενέργειες ή μέτρα που επωφελούνται, άμεσα ή έμμεσα, από άλλες οικονομικές δραστηριότητες της οργάνωσης παραγωγών χρηματοδοτούνται κατ' αναλογία της χρησιμοποίησής τους υπέρ τομέων ή προϊόντων σχετιζομένων με την αναγνώριση της οργάνωσης παραγωγών.
10. Μεταχειρισμένος εξοπλισμός.
11. Επενδύσεις σε μεταφορικά μέσα που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν από την οργάνωση παραγωγών για εμπορία ή διανομή.
12. Μίσθωση, όταν προτιμάται της αγοράς· κόστος λειτουργίας των μισθωμένων αγαθών.
13. Δαπάνες που συνδέονται με συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης (φόροι, τόκοι, έξοδα ασφάλισης κ.λπ.) και τα έξοδα λειτουργίας.
14. Προώθηση ατομικών εμπορικών σημάτων ή σημάτων που περιέχουν γεωγραφικές ενδείξεις.
15. Συμβάσεις υπεργολαβίας που αφορούν ενέργειες ή δαπάνες που κατονομάζονται στον παρόντα κατάλογο.
16. ΦΠΑ και άλλοι φόροι ή επιβαρύνσεις, υπό τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 4 του κανόνα αριθ. 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1685/2000.
17. Επενδύσεις για τη μεταποίηση νωπών προϊόντων (οι εργασίες που πραγματοποιούνται από τις οργανώσεις παραγωγών για την προετοιμασία του προϊόντος ενόψει της διάθεσής του στο εμπόριο, ήτοι κυρίως ο καθαρισμός, η κοπή, η αφαίρεση άχρηστων τμημάτων, η αποξήρανση και η συσκευασία δεν θεωρούνται ως εργασίες μεταποίησης).

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΛΛΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Πληροφορίες που πρέπει να διαβιβάζονται από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή σύμφωνα με τη μορφή που υποδεικνύει η Επιτροπή

Μέρος 1: Οργανώσεις παραγωγών

1. Διοικητικές πληροφορίες (κυρίως όσον αφορά τον αριθμό έγκρισης, τη νομική μορφή, τον αριθμό των φυσικών και νομικών προσώπων που τυγχάνουν μέλη).

2. Πληροφορίες για την παραγωγή (συμπεριλαμβανομένου του υπολογισμού της αξίας της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο και πληροφορίες σχετικά με βασικά προϊόντα).

Μέρος 2: Επιχειρησιακά ταμεία και επιχειρησιακά προγράμματα

1. Χρησιμοποιούμενη(-ες) περίοδος(-οι) αναφοράς.

2. Εκτιμήσεις ενισχύσεων.

3. Αιτήσεις χορήγησης ενίσχυσης και ενισχύσεις που έχουν ήδη καταβληθεί, συμπεριλαμβανομένου του ποσοστού του επιχειρησιακού ταμείου που χρησιμοποιείται για αποσύρσεις.

4. Βασικές κατηγορίες δαπανών (συμπεριλαμβανομένων σημαντικών τροποποιήσεων που πραγματοποιήθηκαν εντός του συγκεκριμένου έτους).

Μέρος 3: Έλεγχοι, ανάκτηση και κυρώσεις

1. Οργανώσεις παραγωγών που ελέγχθηκαν.

2. Αρμόδια αρχή ελέγχου και συνοπτική παρουσίαση, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων των ελέγχων (μόνο τα κυριότερα σημεία).

▼M2